

PRENUMERATA:

Z odnośnieniem do domu
lub przesyłką pocztą:

rocznie 24 mk., półrocz-
nie 12 mk., kwartalnie
8 mk., miesięcznie 2 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

MONITOR POLSKI

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

„Monitor Polski“ przyj-
muje ogłoszenia rzado-
we, instytucji społecz-
nych i użyteczności pu-
blicznej, zaś od osób
prywatnych, tylko takie,
które wynikają ze sto-
sunku do władz rzado-
wych i powyższych in-
stytucji.

Cena za wiersz drobnego
pisma (petit) po tekście
1 Mk.

Redakcja i Administracja Pl. Malachowskiego Nr. 4.

Redakcja otwarta od 9—1 i 5—6 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

Rady Regencyjnej o opiece nad zabytkami sztuki i kultury.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Zasady ogólne.

Art. 1. Wszelkie zabytki kultury i sztuki, znajdujące się w granicach Państwa Polskiego, wpisane do inwentarza zabytków sztuki i kultury, podlegają opiece prawa.

Należące do Państwa Polskiego lub do jego obywateli, lub do instytucji polskich zabytki sztuki i kultury, znajdujące się za granicą, mogą być przedmiotem szczególnych środków ochrony ze strony władzy państwowej polskiej oraz umów międzynarodowych stosownie do osobnych w tej mierze postanowień.

Art. 2. Opieka nad zabytkami sztuki i kultury należy do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Czynności związane z opieką nad zabytkami sztuki i kultury sprawują konserwatorzy zabytków sztuki i kultury, mianowani przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Ilość i granica okręgów oraz siedziby i etaty konserwatorów określone będą osobnym rozporządzeniem ministerjalnym.

Art. 4. Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje prawo wydawania w zakresie niniejszej ustawy zarządzeń, dotyczących się tak organizacji urzędu konserwatorskiego, jak również wogóle opieki nad zabytkami sztuki i kultury.

Art. 5. Z ramienia i pod kierunkiem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prowadzony będzie inwentarz zabytków sztuki i kultury, znajdujących się w granicach Państwa Polskiego.

Art. 6. Właściwe organy rządowe mają prawo badania przedmiotów, będących w posiadaniu osób tak fizycznych, jak i prawnych, a to w celu ustalenia wartości zabytkowej i zakwalifikowania poszczególnego przedmiotu do inwentarza zabytków sztuki i kultury.

Art. 7. Wrazie zakwalifikowania przedmiotu do inwentarza zabytków sztuki i kultury właściwy urząd konserwatorski wyda na żądanie właściciela odpowiednie świadectwo.

Art. 8. Osoba uprawniona do rozporządzania zabytkiem zezwolić winna organom rządowym do tego powołanym na swobodne zbadanie zabytku lub jego stanu.

Art. 9. Księgi zawierające spis zabytków sztuki i kultury powinny być prowadzone i przechowywane przez konserwatorów w ten sposób, aby były one dostępne dla wszystkich zainteresowanych.

Art. 10. Wszelkie czynności władzy rządowej, przewidziane w ustawie niniejszej, dokonywane będą przez konserwatorów, na których decyzje i czynności osobom interesowanym służy skarga do Ministra W. R. i O. P. w ciągu 4-ch tygodni od daty zawiadomienia o decyzji.

Art. 11. Wszelkie nieruchome i ruchome dzieła, świadczące o sztuce i kulturze epok ubiegłych, istniejące niemniej, niż lat 50, korzystają z opieki prawa, zanim wpisane zostaną do inwentarza zabytków sztuki i kultury. Korzystają z niej także wszystkie wykopaliska

i znaleźiska, które z natury rzeczy nie mogą być uprzednio inwentaryzowane.

Dzieła ruchome, istniejące mniej, niż lat 50, mogą być—w wyjątkowych razach—uznane za zabytki na mocy specjalnej decyzji Ministra W. R. i O. P.

Zabytki nieruchome.

Art. 12. Za zabytki nieruchome w myśl ustawy niniejszej uznane być mogą:

a) jaskinie, grodziska (t. zw. szwedzkie góry i okopy), kurhaany, mogiły, usypiska, cmentarzyska, ślady osad nawodnych, głązy ze stopami, misami, krzyżami, podkowami, baby kamienne i t. p.;

b) budowle zarówno murowane, jak drewniane wraz z przynależnym im otoczeniem (ogrodem, placem), a choćby dochowane w późniejszej budowie części dawne (prezbyterja, kaplice, wieże, bramy, portale, kolumny, drzwi, kominki i t. p.); dzieła sztuk plastycznych z architekturą budynku związane (malowidła ścienne, rzeźby, sztukaterje i t. p.);

c) luźno stojące pomniki, nagrobki, kapliczki, figury, krzyże, kolumny, słupy graniczne i t. p.;

d) ruiny budowli, pomników i posągów;

e) grupy budowli, wybitne pod względem estetycznym i znamienne bądź dla całych miast, osad, wsi, bądź dla ich dzielnic;

f) na gruncie dochowane po dziś rozplanowania starych miast i dzielnic staroniejszych wraz z dawnymi, historycznymi nazwami ulic i placów;

g) ogrody ozdobne oraz aleje stare cmentarne i przydrożne; drzewa sędziwe i okazałe, otaczające zamczyska, kościoły, kapliczki, figury, cmentarze i t. p.

Art. 13. Zabytki nieruchome nie mogą być burzone, niszczone, przerabiane, odnawiane, rekonstruowane, zdobione lub uzupełniane (nawet instalacjami) bez uprzedniego pozwolenia odpowiedniej władzy konserwatorskiej. Takie pozwolenie nieodzowne jest przy wszelkich zmianach zamierzonych w najbliższym otoczeniu ważniejszych zabytków nieruchomych.

Art. 14. Wykonanie — na zasadzie uzyskanego zgodnie z brzmieniem art. 13 pozwolenia — wszelkich robót dotyczących zabytków nieruchomych podlega kontroli konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek. Konserwator ma prawo wstrzymania robót wykonywanych bez pozwolenia lub niewłaściwie, przyczem korzysta z poparcia miejscowych organów administracyjnych.

Art. 15. Każdy właściciel zabytku nieruchomego jest obowiązany utrzymywać go w stopniu niezbędnym dla zabezpieczenia jego istnienia. Rząd, jeżeli są ku temu wyjątkowe powody, może dopomagać właścicielowi do utrzymania zabytku.

Art. 16. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia lub uszkodzenia zabytków nieruchomych, rząd ma prawo wywłaszczać je lub ograniczać ich użytkowanie.

Art. 17. Rząd ma prawo nie dopuścić do niszczenia, zaśniania lub szpecenia widoku na zabytki lub zabytków nieruchomych.

Zabytki ruchome.

Art. 18. Za zabytki ruchome w myśl ustawy niniejszej uznane być mogą:

a) przedmioty związane bezpośrednio z przeznaczeniem budynku (oświetlenie, amfony, chrzcielnice, stalle, pomniki, nagrobki, trumny w grobach kościelnych wraz z ukrytymi w nich dziełami pracy ręcznej, epitafja, tablice, vota, szaty i naczynia obrzędowe, dzwony i t. p.) oraz kolekcje przedmiotów przechowywanych w

muzeach, w skarbcach i składach świątyń, w zgromadzeniach cechowych, po magistratach i t. p.;

b) dzieła sztuk plastycznych: obrazy, rzeźby, ryciny;

c) dzieła sztuk zdobniczych i kunsztów cechowych: broje, oręż, rzędy, pojazdy, chorągwie, sztandary, arrasy, dywany, makaty, pasy, kilimy, hafty, koronki, ubiory, meble, sprzęty, naczynia, zegary, świeczniki, wyroby złotnicze, emalje, szkło, ceramika, kraty, okucia, zamki, godła, znaki i t. p.;

d) monety, medale, pieczęcie, tłoki mennicze;

e) druki, archiwalja, rękopisy zwykłe i ozdobne, oprawy ksiąg;

f) ludowe sprzęty domowe i wyroby przemysłu ludowego.

Art. 19. Zabrania się wywozu z granic Państwa Polskiego zabytków ruchomych i ich części.

Art. 20. Zabytki ruchome, o ile są własnością kraju, miast, gmin administracyjnych lub wyznaniowych, parafii oraz instytucji społecznych, nie mogą być niszczone, usuwane, sprzedawane, zamieniane, przerabiane, odnawiane lub rekonstruowane bez uprzedniego pozwolenia odpowiedniej władzy konserwatorskiej; przewożenie wymienionych zabytków ruchomych na wystawy publiczne wymaga pozwolenia konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek.

Art. 21. Wykonanie — na zasadzie uzyskanego zgodnie z brzmieniem artykułu 20-go pozwolenia — wszelkich robót, dotyczących zabytków ruchomych, podlega kontroli konserwatora, w którego okręgu znajduje się dany zabytek. Konserwator ma prawo wstrzymywania robót, wykonywanych bez pozwolenia lub niewłaściwie, przyczem korzysta z poparcia miejscowych organów administracyjnych.

Art. 22. Jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia, uszkodzenia lub wywozu za granicę zabytków ruchomych, będących własnością prywatną, a mających wybitne znaczenie narodowe, rząd ma prawo wywłaszczać je na rzecz jednego z muzeów narodowych.

Wykopaliska i znaleźiska.

Art. 23. Za zabytki tej kategorii są uważane:

a) wykopaliska, świadczące o dawnej kulturze (groby, pola urn i urny, narzędzia kamienne, wyroby kruszcowe i szklane, tkaniny, ceramika, monety, brzoń i t. p.);

b) znaleźiska przypadkowe na powierzchni ziemi lub na dnie zbiorników wody, mające cechy dawnej kultury, z rodzaju wyżej wymienionych, oraz takie, jak skarby i archiwalja, ukryte w murach, puszkach, skrytkach i t. p.

Art. 24. Właściciele lub dzierżawcy gruntów, na których znalazły się wykopaliska, bądź kierownicy robót, podczas których na wykopaliska natrafiono, bądź też ci, którzy odkrycia dokonali, obowiązani są niezwłocznie zawiadomić o tem najbliższy urząd konserwatorski, który celem zabezpieczenia wykopaliska lub znaleźiska wyda decyzję, nakazującą wstrzymanie robót i określającą sposób dalszego ich prowadzenia; środki tymczasowe wraz z ich potrzebą stosuje miejscowa władza administracyjna.

Art. 25. Wszelkie prywatne poszukiwania archeologiczne wymagają pozwolenia Ministra W. R. i O. P. i podlegają jego kontroli.

Art. 26. Zabrania się wywozu z granic Państwa Polskiego zabytków tej kategorii.

Art. 27. Rząd ma prawo użytkowania lub wywłaszczać dla badań naukowych terenu, na którym dokonano odkrycia. Rząd ma też pra-

wo przedkupu wykopalisk i znalezisk w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia.

Postępowanie przy wywłaszczeniu zabytków i odszkodowaniu.

Art. 28. Wywłaszczenie zabytku ruchomego (art. 22) może nastąpić nie inaczej, jak na mocy reskryptu Rady Regencyjnej, na wniosek Ministra W. R. i O. P.

Art. 29. Konserwator może przed wydaniem reskryptu Rady Regencyjnej zarządzić tymczasowe środki zapobiegawcze, a w ich liczbie i objęcie przez siebie lub przekazanie do jednego z muzeów narodowych zagrożonego zabytku.

Art. 30. Jeżeli właściciel zabytku ruchomego poniósł skutkiem wywłaszczenia lub ograniczenia własności stratę materialną, to może on w terminie rocznym, licząc od doręczenia lub ogłoszenia decyzji ostatecznej, o której mowa w artykule 28-ym, złożyć konserwatorowi żądanie wypłaty określonej sumy tytułem odszkodowania.

Art. 31. Jeżeli żądane odszkodowanie nie przekracza trzech tysięcy marek (4500 koron), w takim razie przyznanie wynagrodzenia należy do decyzji konserwatora.

Jeżeli wysokość odszkodowania przekracza 3 tysiące marek (4500 koron), konserwator przedstawia rzecz ze swoim wnioskiem do decyzji Ministra W. R. i O. P.

Jednocześnie z wydaniem decyzji, przyznającej żądane odszkodowanie w całości lub w części, konserwator, względnie Minister, zarządzi wypłatę tegoż.

Art. 32. Jeżeli decyzja konserwatora, względnie Ministra, co do wysokości odszkodowania nie czyni zadość żądaniu petenta, w takim razie może on wytoczyć akcję sądową przeciwko Skarbowi publicznemu w terminie miesięcznym od dnia doręczenia mu decyzji.

Art. 33. Wywłaszczenie nieruchomości ulega ogólnym przepisom o wywłaszczeniu nieruchomości na użytek publiczny.

Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom.

Art. 34. Winni przekroczenia przepisów ustawy niniejszej ulegną w drodze sądowej karze do 3-ich miesięcy aresztu oraz — w razie zniszczenia zabytku lub zmniejszenia jego wartości wskutek uszkodzenia — grzywnie, równającej się wartości zniszczonego przedmiotu lub zmniejszeniu jego wartości wskutek uszkodzenia.

Wrazie potajemnego wywozu lub usiłowania wywozu z granic państwa przedmiotów objętych ustawą niniejszą, ulegną one w drodze sądowej konfiskacie na rzecz jednego z muzeów narodowych.

Art. 35. Sprzedaż, zamiana, zastaw lub darowizna zabytków ruchomych oraz wykopalisk i znalezisk, stanowiących własność gmin, miast, parafii oraz instytucji publicznych, uskuteczniiona bez pozwolenia konserwatora, jest nieważną.

Dan w Warszawie, dn. 31 października 1918 r.

† Aleksander Kakowski
Zdz. Lubomirski.

L. S. Józef Ostrowski

Prezydent Ministrów:

Józef Świeżyński.

Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Czerwinski

Minister Sprawiedliwości: J. Higersberger

Minister Rolnictwa i Dóbr Koronnych:

Wł. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu: Andrzej Wierzbicki

Minister Apropozycji: Antoni Minkiewicz

Minister Spraw Zewnętrznych:

Stanisław Głabiński

Minister Komunikacji: W. Paszkowski.

Dz. Pr. Nr. 16 z dnia 8 XI 1918 r. p. 36.

*

DEKRET

Rady Regencyjnej w przedmiocie zarządu sprawami komunalnymi na terenie c. i k. wojskowego Generalnego Gubernatorstwa Lubelskiego.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Do czasu objęcia całkowitego zarządu administracyjnego na terenie c. i k. wojskowego Generalnego Gubernatorstwa Lubelskiego obowiązująć będą tymczasem następujące przepisy:

Art. 1. Zarząd sprawami komunalnymi w c. i k. wojskowym Generalnym Gubernatorstwie Lubelskiem sprawują władze polskie. Należy do nich wykonywanie przepisów prawnych o reprezentowaniu gmin i powiatów i zarządzaniu nimi podług istniejących ustaw samorządowych.

Art. 2. Kompetencje c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego w przedmiocie zarządu sprawami komunalnymi (a więc przedewszystkiem wypływające z §§ 1, 2, 5, 6, 8, 10, 13, 14, 18, 19, 20 i 21 rozporządzenia z dn. 18 sierpnia 1916 r. Dz. Rozp. № 64, §§ 3, 54, 62, 63 i 64 rozporządzenia z dn. 31 października 1916 r. Dz. Rozp. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego № 102, §§ 1, 2, 5, 6, 8, 13, 14, 19, 20 i 21 rozporządzenia z dn. 18 sierpnia 1916 r. Dz. Rozp. № 65, §§ 22, 48, 56 i 57 rozporządzenia z dn. 5 marca 1918 r. Dz. Rozp. № 19, §§ 1, 7, 9, 12, 15, 16, 17 i 18 rozporządzenia z dn. 17 września 1917 r. Dz. Rozp. № 76; wreszcie § 3 rozporządzenia z dn. 5 października 1917 r. Dz. Rozp. № 84), przekazane zostają Polskiemu Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Kompetencje c. i k. Komendantów powiatowych w przedmiocie zarządu sprawami komunalnymi (a więc przedewszystkiem wypływające z §§ 6, 14, 18, 19 i 20 rozporządzenia z dn. 18 sierpnia 1916 r. Dz. Rozp. № 64; §§ 3, 8, 28 i 62 rozporządzenia z dn. 31 października 1916 r. Dz. Rozp. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego № 102; §§ 6, 14, 18, 19 i 20 rozporządzenia z dn. 18 sierpnia 1916 r. Dz. Rozp. № 65; §§ 3, 8, 27, 56 i 58 rozporządzenia z dn. 5 marca 1918 r. Dz. Rozp. № 19; §§ 10, 11, 12, 13, 15 i 16 rozporządzenia z dn. 17 września 1917 r. Dz. Rozp. № 76; wreszcie §§ 3, 10 i 11 rozporządzenia z dn. 5 października 1917 r. Dz. Rozp. № 84), przekazane zostają Polskim Komisarzom Powiatowym.

Urząd kierowników biur reprezentacji powiatowych zostaje skasowany.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Praw.

Dan w Warszawie, dnia 4 listopada 1918 r.

† Aleksander Kakowski

Józef Ostrowski.

L. S. Zdz. Lubomirski

Prezydent Ministrów:

Józef Świeżyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Z. Czerwinski

Minister Skarbu: Engleb.

Minister Sprawiedliwości:

J. Higersberger.

Minister Rolnictwa i Dóbr Koronnych:

Wł. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu;

Andrzej Wierzbicki

Minister Apropozycji: Antoni Minkiewicz

Minister Komunikacji: W. Paszkowski

Minister Ochrony Pracy: J. Wolczyński

Dz. Pr. Nr. 16, z dn. 8 XI 1918 r. p. 37.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Gabinetu Cywilnego.

REZOLUCJA

wiecu rzemieślniczego Zagłębia Dąbrowskiego, odbytego w dniu 20 października 1918 r. w sali związku żelaznego na Pogoni w Sosnowcu.

W chwili, gdy dążenia i walki narodu polskiego o odzyskanie swych nieprzedawnionych praw odnośnie zjednoczonej, wolnej i niepodległej Ojczyzny zbliżają się do urzeczywistnienia, zebrani rzemieślnicy Zagłębia Dąbrowskiego, stojąc na gruncie jedności narodowej i mając na celu jedynie dobro powstające z niewoli Ojczyzny, wyciągają swe siły w pracach nad Jej odbudową, oraz w utrzymaniu porządku i ładu w kraju i uchwalają co następuje:

Uznajemy NAJDOSTOJNIEJSZĄ RADĘ REGENCYJNĄ za tymczasową najwyższą władzę państwa polskiego.

1) Uważamy za nagłą potrzebę powołanie do życia tymczasowego Rządu Polskiego, opartego na zaufaniu jaknajszerszych mas narodu.

2) Należy natychmiast zorganizować armię polską, służącą dla obrony granic kraju polskiego i utrzymania wewnątrz kraju porządku.

3) Przejąć od władz okupacyjnych całą władzę administracyjną kraju.

4) Przystąpić niezwłocznie do zwołania Sejmu Polskiego, opartego na zasadzie pięcioprzymiotnikowych wyborów. Okręgi wyborcze powinny być tak podzielone, aby wszystkie stany narodu z każdego okręgu mogły być należycie reprezentowane.

5) Najdostojniejsza Rada Regencyjna i Tymczasowy Rząd w ręce Sejmu Polskiego złożyć swoje mandaty, który mocen będzie, jako najwyższa władza państwa polskiego, ustalić formę ustroju państwowego oraz powołać do życia rząd stały.

6) Prosimy o wszczęcie starań o uwolnienie Józefa Piłsudskiego.

Sekretarz: Przewodniczący:
Roman B. Rogulski. Adam Król.
Asesorowie: Ludwik Nałkowski,
drugi podpis nieczytelny.

Z Rady Ministrów.

Na wczorajszym posiedzeniu Kierowników Ministerstw zapadła uchwała, aby wydać ostrzeżenie treści następującej:

Ostrzeżenie się przed nabywaniem należących do Państwa Polskiego majątków zarówno nieruchomości, jak i ruchomych, oraz wszelkich przedmiotów podlegających sekwestrowi u osób prywatnych, jako to: środków żywności, surowców, fabrykatów, maszyn, środków transportowych, lasów i drzewa z nich ect., gdyż trauzacje odnośne będą uznane za nieważne.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Roczny kurs dla nauczycieli gymnastyki rozpocznie się w drugiej połowie listopada. Wykłady i zajęcia praktyczne odbywać się będą po południu. Zapisy przyjmuje Wydział Hygieny Szkolnej Ministerstwa W. R. i O. P. Ujazdowska 17. Od kandydatów żąda się wykształcenia co najmniej w zakresie 6 klas szkoły średniej, dobrego zdrowia i usprawnienia w ćwiczeniach ruchowych.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych, pułkownik Wroczyński, wysłał do Komitetu Rodzicielskiego Szkoły Reemigracyjnej w Warszawie następujące pismo:

„W odpowiedzi na zapytanie w sprawie powołania pod broń młodzieży z wyższych klas szkoły średniej, niniejszem mam zaszczyt oświadczyć, że w chwili obecnej nie zachodzi jeszcze potrzeba wydania takiego zarządzenia.

Składam hołd wysoce patriotycznym uczuciom młodzieży szkolnej, która na pierwszą pobudkę bojową rwie się do szeregów, żądna złożenia ofiary z życia swego.

Niemniej jednak mając na względzie dobro kraju i całą przyszłość narodowej kultury, zmuszony jestem wskazać inne ujście młodzieńcemu zapałowi.

Kiedy Garibaldi na czele bohaterskiego tyśiąca wszczął walkę o wolność i zjednoczenie Włoch, stawiała się przed wodzem grupa uczniów gimnazjalnych, błagając o pozwolenie wstąpienia pod sztandary narodowe. Garibaldi, wzruszony ofiarnością młodzieńców, nie dał się jednak unieść porywom chwili, z całą powagą i stanowczością wskazał on ich właściwy obowiązek, to jest naukę w szkole.

Nie lepszego ponad powyższe wskazanie Garibaldiego znaleźć bym nie mógł, gdybym chciał odpowiedzieć na zapytanie naszej młodzieży polskiej, czy ma iść do wojska.

„W Polsce nietylko żołnierz jest potrzebny, lecz i obywatel świadomy swoich obowiązków narodowych, społecznych i państwowych.

Z trwogą patrzylibyśmy w przyszłość Ojczyzny naszej, gdyby dzisiaj najmłodsze pokolenie, najszlachetniejsze i najofiarniejsze w pośród

nich mieli ginąć w zaraniu życia, zamiast tworzyć kadry do rozbudowy przyszłego odrodzonego Państwa Polskiego.

To też jako żołnierz i obywatel wzywam szkolną młodzież polską, aby w spokoju i rozwadze pracowała w wyznaczonym sobie zakresie.

Kiedy nastanie chwila niebezpieczeństwa dla kraju, Rząd nie omissza powołać pod broń również i najmłodszych swoich obywateli.

Dzisiaj jednak jeszcze ta chwila nie nastąpiła.

Z Ministerstwa Z. P. i O. S.

Rada do spraw higieny i inspekcji mieszkań. II-gie posiedzenie Rady w dniu 31 października całkowicie wypełniły obrady w sprawie niepomiernego wzrostu cen lokali w Warszawie.

Wobec tego, że Ustawa Ochrony lokatorów, ogłoszona dnia 10 września r. b., zawiera w sobie duże braki i niejasności, dające pole szerokie do wyzysku lokatorów przez właścicieli domów, Wydział higieny i inspekcji mieszkań przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego i Opieki Społecznej wystąpił z wnioskami następującymi: 1) wystosować niezwłocznie do pism, stowarzyszeń i zarządów miast odezwy, nawołujące lokatorów do korzystania z praw swych, wyjaśniające dokładne znaczenie tychże i wskazujące na bliski termin ważności zaskarżeń, 2) wystąpić do Ministerstwa Sprawiedliwości o niezwłoczne zarządzenie podciągania lichwy mieszkaniowej pod kategorię przestępstw o nadmiernem podwyższeniu cen na artykuły pierwszej potrzeby, 3) wystąpić niezwłocznie do Ministerstwa Sprawiedliwości o wyjaśnienie artykułu 4 ustawy w sprawie terminu prekluzyjnego do podawania zażaleń.

W dyskusji wszyscy mówcy podnosili niejasność Ustawy, dającej możność różnorodnej interpretacji; rozszerzenie Ustawy istniejącej lub ewentualnie zmianę jej uznano za konieczną. Podkreślono, że Wydział powinien rozciągnąć szeroką opiekę nad lokatorami; inspektorom mieszkaniowym winno być udzielone prawo sporządzania protokołów, o ile stwierdzono lichwę mieszkaniową, i pociągania właścicieli do odpowiedzialności sądowej.

Wnioski powyższe przyjęto jednogłośnie i wyłoniono komisję do opracowania redakcji wniosków.

Opracowywany w Wydziale projekt prawa tymczasowego o ochronie lokatorów i zapobieganiu brakowi mieszkań wkrótce wniesiony będzie pod obrady Rady.

Skarb zasobny — to w chwili obecnej cała siła Państwa Polskiego.

Od tego zależy nasza przyszłość i porządek w kraju.

**OJCZYŻNA WZYWA WAS
KUPUJCIE
POLSKĄ POŻYCZKĘ
PAŃSTWOWĄ!**

KRONIKA POLITYCZNO-SPOŁECZNA.

Zabór pruski jest całkowicie zorganizowany i przygotowany na wszelkie ewentualności, związane z wyłączeniem się z Rzeszy niemieckiej. Pod względem politycznym zabór pruski jest całkowicie jednomyślny, tarć partyjnych niema. Polacy zaboru pruskiego uważają, że do Polski powinien być przyłączony cały zabór w jego granicach historycznych wraz ze Śląskiem górnym i częścią Śląska średniego.

Sejm uważany jest za konieczność niecierpiącą

zwłoki; w Sejmie tym reprezentowany byłby zabór pruski przez odpowiednio uzupełnione, skorygowane pod względem społecznym Koło polskie.

Polska pożyczka państwowa. Wczoraj o godzinie 10-ej rano otwarty został przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 154 z ramienia Ministerjum Skarbu urząd pożyczek państwowych i skarbu narodowego.

Uroczystości poświęcenia dokonał ks. Tezcowski i w gorących słowach życzył dyrektorowi urzędu, p. Stanisławowi Karpowiczowi, pomyślnego dla sprawy ojczyźnej wyniku pracy. Na uroczystości byli obecni: przedstawiciele Ministerjum Skarbu, liczni przedstawiciele prasy, oraz dużo zaproszonych gości. Dyrektor Karpowicz oprowadził obecnych po biurach urzędu, pokazywał skarbce i całkowite urządzenie.

Bezpośrednio potem zaczęły napływać bardzo liczne zapisy na pożyczkę, zaś prócz tego złożono znaczną ilość monet złotych i srebrnych.

Codzień przybywają do Warszawy przedstawiciele rozmaitych instytucji kredytowych prowincjonalnych w celu zabrania wszelkich druków związanych ze sprawą pożyczki.

Borysław w rękach polskich. Komendant posterunku austriackiego uciekł. Kapitan Dąbkowski objął pieczę nad miastem, które znajduje się całkowicie w rękach polskich. Żadnych zakusów ukraińskich narazić nie było, zresztą zorganizowani robotnicy miejscowi Polacy w liczbie kilku tysięcy zdecydowali się do obrony tego ważnego ośrodka przemysłowego kraju.

Obroty ziemią we wschodniej Europie. Po pokonaniu breskim zmógł się ogromnie popyt na ziemię w rozległych polaciach wschodniej Europy. Zmiana własności ziemskiej w Polsce, na Węgrzech, na Litwie i w Rumunii przybrała zadziwiająco rozmiary. Na terenach okupowanej Polski sprzedanych zostało w ostatnich czasach 115 majątków ziemskich o 2.500 włókach.

Popyt na ziemię jest znacznie większy, niż podaży, gdyż kupujących jest dwa razy więcej, niż sprzedających.

W miarę tego poszły i ceny w górę w Polsce ceny podskoczyły o 60 do 80 proc., na Węgrzech aż do 110 proc.

Węgrzy paktują z koalicją. Hr. M. Karolyi, wielki demokrat węgierski i od początku wojny przyjaciel koalicji, stoi, jak wiadomo, na czele obecnego rządu ludowego na Węgrzech. Otóż dn. 4 listopada udał się on razem z ministrem wojny do głównej kwatery naczelnego wodza wojsk koalicyjnych w Serbii, generała Franchet d'Esperey, ażeby z nim traktować w sprawie zakończenia rokowań o zawieszenie broni.

Demonstracje antyniemieckie w Rumunii. Biuro Korespondencji z Bukaresztu 4 b. m. w Rumunii odbyły się antyniemieckie demonstracje. Niemiecka konna policja wojskowa rozproszyła tłum. Niemcy dokonali wielu aresztowań. Komendant niemiecki zakazał osobom cywilnym pokazywania się po godz. 9 wiecz. na ulicach. Od tej samej godziny mają być zamknięte wszystkie lokale.

Organizacja Rady Narodowej południowo-słowiańskiej. Rada Narodowa jest zorganizowana w ten sposób, że na każde 100 tysięcy ludności przypada jeden przedstawiciel. A więc Krainę, Styryję (część słowacką), Gorycję i słowiańską część Karintyi oraz Triest reprezentuje 14 przedstawicieli, Istrię 3, Dalmację 7, Chorwację i Sławonię 27, Bośnię i Hercegowinę 18.

Wszyscy członkowie sejmu chorwackiego w Zagrzebiu i bośniackiego w Serajewie oraz posłowie parlamentu austriackiego, o ile nie należą do Rady Narodowej, mogą uczestniczyć w jej naradach i wybrać delegację z prawem głosu. Delegacja takie mogą być następujące: Od członków sejmu chorwackiego przedstawiciele 5, od członków sejmu bośniackiego przedstawiciele 3, od posłów do parlamentu wiedeńskiego 4. Razem tedy gremium Rady Narodowej liczy 81 członków.

Rada Narodowa zbiera się, zwolana przez Wydział Wykonawczy na wniosek niemiecki, niż 20 członków. Wydział wykonawczy, który może liczyć conajwyżej 30 członków, organizuje poszczególne wydziały, większością dwóch-trzech głosów rozstrzyga o wnioskach poszczególnych wydziałów, załatwia sprawy natury ogólnopolitycznej. Prezydium Wydziału wykonawczego jest zarazem prezydium Rady Narodowej.

Rada Narodowa południowo-słowiańska nie powzięła jeszcze uchwały w kwestji prawomocności zebrania sejmu chorwackiego i udziału w pracach posłów do parlamentu węgierskiego. Rada Narodowa zastrzegła sobie narazić kompetencje w sprawie zwolnienia sejmu chorwackiego. Prawdopodobnie w najbliższych dniach Rada ogłosi nowe wybory do Sejmu, przeprowadzając jednocześnie gruntownie reformę wyborczą.

O wybrzeżu Adriatyki. Sprawa wybrzeży adriatyckich — Istrii i Dalmacji — wytworzyła obecnie pewne nieporozumienie pomiędzy Włochami i Słowianami południowymi. Jak donoszą wieści stamtąd, Włosi zajęli niektóre wyspy oraz pewne punkty wybrzeża. Ostateczne uregulowanie tych spraw przeprowadzi oczywiście międzynarodowy kongres pokojowy; obecne „fakty dokonane” mają charakter przejściowy.

W tej materji przedstawiciele polityki południowo-słowiańskiej dla koalicji dr. Trumbić informowali, że między rządem włoskim a aspiracjami południowo-słowiańskimi nastąpiło zupełne porozumienie. Trumbić oświadcza, że oficjalnie Włochy przychylnie odnoszą się do powstania państwa południowo-słowiańskiego. Włochy rozumieją korzyści, jakie stąd płyną dla nich, abowiem w takim razie zmalałby bardzo wpływ niemiecki na wybrzeżu adriatyckim. Kwestja ustalenia należy według opinji włos-

kiej do kongresu pokojowego; musza tu być wzięte pod uwagę dotychczasowe pozycje włoskie.

Dr. Trumbić przemawia za tem, aby przyśpieszono pozostawili Słowianie południowi w ścisłym przymierzu z Włochami, unikając nieporozumień. Polityka południowo-słowiańska z jednej strony musi dbać o dobre stosunki z Włochami, z drugiej z Czechami i Polakami. To są dla państwa południowo-słowiańskiego główne wytyczne polityki zagranicznej.

Obecne nieporozumienia z wojskowemi władzami włoskimi, obsadzenie Rjeki i wysp należy uważać za chwilowe. Tak przynajmniej zapatrują się na to stery południowo-słowiańskie.

Nie ulega jednak kwestji, że uregulowanie spraw włosko-południowo-słowiańskich nastęca wiele trudności, wobec tu i wydrze duzego wpływu, jaki posiadali Włosi na obrzeżu adriatyckim i wyspach, które etnograficznie i geograficznie związane są z terytorjum południowo-słowiańskim.

TELEGRAMY.

Przed zawieszeniem broni.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). Niemiecka komisja dla zawieszenia broni przybyła wczoraj późną nocą na umówione miejsce na pozycjach angielskich i francuskich. Generał von Gündell nie przyłączył się ostatecznie do komisji. Zakomunikowanie nieprzyjacielskich warunków zawieszenia broni nastąpiło przypuszczalnie dzisiaj rano. Z uwagi na wielką odległość, oddzielającą obie linje, odejście warunków do Berlina nie nastąpi prawdopodobnie przed wieczorem dnia dzisiejszego. O ileby komisja niemiecka, do czego jest upewnieniona, wdała się w rokowania, minie prawdopodobnie czas dłuższy, zanim warunki znane będą w Berlinie.

Amsterdam, 8 listopada. (W. A. T.). Biuro „Radio“ donosi, że pełnomocnicy niemieccy otrzymali w piątek rano w wielkiej kwatery głównej koalicji warunki zawieszenia broni ze stanowczym żądaniem przyjęcia ich lub odrzucenia w ciągu 72 godzin, to znaczy, że termin upływa w poniedziałek o godz. 11 zrana podług czasu francuskiego. Propozycje niemieckie o natychmiastowym zawarciu chwilowego rzejmu marszałek Foch odrzucił. Tekst warunków zawieszenia broni przesłany został do niemieckiej kwatery głównej przez umyślnego kurjera.

Dymisja kanclerza Rzeszy.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). Kanclerz państwa ks. Maksymiljan Badański złożył cesarzowi dymisję swoją.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). Urzędowo: Cesarz, który przez kanclerza państwa doskonale jest poinformowany o położeniu ogólnem, prosił ks. Maksymiljana Badańskiego, by narazie pozostał na stanowisku kanclerza, do czasu aż cesarz powzięnie ostateczną decyzję. Decyzji tej oczekiwać należy w czasie najbliższym.

Aresztowanie niezależnych socjalistów w Berlinie.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). „Germania“ donosi: Dziś popołudniu policja otoczyła biuro partji niezależnych socjalistów w Berlinie i zaarrestowała przywódcę niezależnych socjalistów, Bartha. Na ulicy zaarrestowano niezależnego socjalistę redaktora Baumiga.

Brak papieru w Berlinie.

Berlin, 9 listopada. (W. A. T.). Z powodu braku papieru dzienniki berlińskie wychodzą w zmniejszonym rozmiarze, obejmującym 4 strony.

Sytuacja w Niemczech.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). „National Zeitung“ donosi: W kierowniczych kręgach socjaldemokratów urzędowych uważają za rzecz pewną, że wiadomość o zawieszeniu broni i abdykacji cesarza wpłynęłaby uspokajająco na klasę robotniczą i chwilowo dałoby się odsunąć niebezpieczeństwo. Z drugiej strony nie należy zapominać, że elementy radykalne nawet w razie spełnienia wszystkich żądań urzędowych socjalistów usiłować będą pełnić klasę robotniczą Berlina do strajku. Jeśli cesarz nie zgodzi się na abdykację, to socjaldemokracja wystąpi z rządu. W tym wypadku ustąpiłby również kanclerz Rzeszy i wszyscy burżuazyjni sekretarze stanu. Ewentualność

ta wymaga przedsięwzięcia koniecznych środków na wypadek przerwania, chociażby tylko chwilowego, decydujących rokowań z przeciwnikiem, gdyż wtedy nie byłoby w Niemczech rządu, upoważnionego do podjęcia rokowań. Zgodnie z konstytucją po abdykacji cesarza i zrezygnowaniu następcy tronu wehodziłby w rachubę, jako regent, ks. Eitel Fryderyk. Partje burżuazyjne stanowczo są za monarchiczną formą rządów, natomiast urzędowi socjaliści nie wyjaśnili jeszcze swego stanowiska w tej sprawie. W kołach socjal-demokratycznych panuje przekonanie, że rozwój wypadków nie zatrzyma się na tem stadium.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). „Vossische Ztg.“ pisze: Jest jeden czyn tylko, o który naród, cały lud we wszystkich częściach woła: przebudowa ludowego państwa wszechniemieckiego od samych fundamentów. Naród musi być dziś panem zarówno formy, jak i granic przyszłej egzystencji swojej. Dziś czas jeszcze dokonać tego czynu decydującego, którym jest: niezwłoczne przeprowadzenie wyborów do konstytuancy, które w Niemczech, w niemieckiej Austrii, zarówno w ojczyźnie, jak i na froncie w jaknajkrótszym czasie winny być dokonane.

„Berliner Tgb.“ pisze: Socjal-demokraci uchwalili ultimatum swoje, ponieważ widzieli w niem jedyny albo przynajmniej najlepszy środek stłumienia rozszerzającego się w kraju groźnego ruchu, mogli jednak, uchwalając ultimatum, żądać w niem, zamiast abdykacji cesarza, natychmiastowego zwołania konstytuancy, której przekazane byłoby uregulowanie kwestji cesarskiej z równoczesnym przekształceniem całej konstytucji. Wybory do konstytuancy tej—do parlamentu z inną nazwą i rozszerzonymi zadaniami—dokonałaby być mogły zarówno na froncie, jak i wewnątrz kraju bezpośrednio po ogłoszeniu zawieszenia broni. Powtórzyć należy, że w konstytuancy tej znajdzie się bezwzględnie olbrzymia większość lewicowa, młoda, świeża, zapalona do reform większość. Tam zapaść mogą uchwały, które zadecydują o budowie państwa.

Berlin, 9 listopada. (W. A. T.). Zarząd partji socjal-demokratycznej Niemiec oraz partja socjal-demokratyczna parlamentu niemieckiego wydały wczoraj wieczór odezwę, rozrzucając po mieście, w której powiedziano m. in., co następuje: Żądanie nasze natychmiastowego ustąpienia cesarza i zręczenia się tronu przez następcę tronu wystawiliśmy w przypuszczeniu, że dziś w południe zawarte będzie zawieszenie broni. Przepuszczenie to nie spełniło się, gdyż delegacja niemiecka, na skutek przeszkód zewnętrznych, nie mogła przybyć dziś przed południem do nieprzyjacielskiej kwatery głównej. Nasze wystąpienie z rządu nie przyspieszy jednak zawieszenia broni. Wobec tego zarząd partji i frakcja parlamentarna odroczyły termin aż do zawarcia zawieszenia broni, aby najpierw wytworzyć możność zaprzestania rozlewu krwi i zabezpieczenia zawarcia pokoju. W sobotę przed południem ponownie zbiorą się przedstawiciele robotników na naradę.

O armję niemiecką w Rumunji.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). Biuro Wolffa donosi: Znaczne siły, jakimi nieprzyjacieli obecnie rozporządza na Bałkanach, skłania go może do przekroczenia granicy rumuńskiej. Wobec tego, że znajdujące się tam słabe oddziały nasze znaleźćby się mogły skutkiem tego w położeniu niekorzystnym, możliwe jest, jako środek zapobiegawczy, opuszczenie Rumunji przez wojska niemieckie.

Wiedeń, 9 listopada. (P. A. T.). „Neue Freie Presse“ donosi, że armja Mackensena rozpoczęła pochód przez Węgry. Podług „Wiener Journal“, Rumuni wtargnęli do południowo-węgierskiego miasta Lugos i wyrzneli wszystkich żołnierzy węgierskich.

Wiedeń, 8 listopada. (P. A. T.). „Neue Freie Presse“ donosi z Budapesztu: Wczoraj o godz. 7 wiecz. przybył do ministerjum generał Franchet, który prowadzi rokowania w sprawie zawieszenia broni. Rokowania te rozpadają się na dwie części: koalicja żąda, aby wojska austriacko-węgierskie cofnęły się na linię demarkacyjną, która biedz ma w odległości 15 kilometrów od Dunaju i Sawy. Waru-

nek drugi dotyczy wojsk obcych i wywołać może bardzo poważne trudności. Koalicja domaga się, by wojska niemieckie, które znajdują się na Węgrzech, w ciągu 15 dni zostały rozbrojone i opuściły kraj. Wojska, które w terminie tym nie opuszczą terytorjum węgierskiego, mają być internowane. Warunki generała Francheta odbiegają w tym kierunku od warunków generała Diaza, który demaga się tylko wycofania się Niemców, naczelny wódz armji bałkańskiej natomiast żąda niezwłocznego ich rozbrojenia. Warunki te obejmują wszystkie wojska niemieckie, a więc i armję okupacyjną w Rumunji, która znajduje się w drodze powrotnej z Rumunji. Wczoraj przybył do węgierskiego prezesa ministrów szef sztabu generalnego feldmarszałka Mackenzena, hr. Quadt w towarzystwie generalnego konsula niemieckiego, aby się z nim porozumieć co do sposobu przejazdu niemieckich wojsk okupacyjnych. Przedstawiciel feldmarszałka zakomunikował, że chce się połączyć z wojskami stojącymi na południu i udać się z nimi przez Węgry i Bogumin do ojezyny.

Jen. Böhm-Ermolli komendantem wojsk rusińskich.

Wiedeń, 9 listopada. (W. A. T.). „Zeit“ donosi, że ukraińska Rada narodowa prosiła jen. Böhm-Ermolli'ego, aby zechciał przyjąć główne dowództwo nad wojskami ukraińskimi w Galicji wschodniej. Böhm-Ermolli propozycję przyjął.

Bolszewizm na Bukowinie.

Bukareszt, 9 listopada. (W. A. T.). Dziennik urzędowy „Steagul“ z dnia 6-go b. m. donosi z Jass: W południowej Bukowinie wybuchło powstanie bolszewickie.

O stosunki słowiańsko-włoskie.

Berlin, 8 listopada. (W. A. T.). Do „Nordd. Allg. Ztg.“ donoszą z Zurychu: Charakterystyczną dla nastroju w łonie koalicji jest uwaga „Popolo d'Italia“, który oświadcza: Włochy nie oddadzą Rjeki, bez względu na to, czy się to podoba przyjacielom koalicji, czy też nie.

Wiedeń, 9 listopada. (W. A. T.). „Abend“ donosi, że państwo południowo-słowiańskie zbroi się przeciwko Włochom z powodu Trjestu, Istrii i Dalmacji. W stosunku do niemieckiej Austrii zachowywać się będzie neutralnie.

Koalicja przeciw bolszewizmowi.

Zurich, 9 listopada. (W. A. T.). „Berner Intelligenz Blatt“ donosi, że na wersalskiej konferencji postanowiono zwalczać zbrojnie bolszewizm we wszystkich krajach, gdziekolwiek tylko wybuchnie.

Flota angielska przepłynęła Dardanelle.

Haga, 9 listopada. (W. A. T.). „Holland Nieuwe Bureau“ donosi, że flota angielska przepłynęła Dardanelle i zarzuciła kotwicę przed Hagja-Sofja.

Wybory w Ameryce.

New York, 8 listopada. (W. A. T.). Z dotychczasowego wyniku wyborów nie można jeszcze przewidzieć ostatecznego rezultatu. Dotychczas wybrano do izby reprezentantów 219 republikanów i 183 demokratów. Wybory jeszcze nie zostały zakończono, lecz większość republikańska jest zapewniona. W senacie demokraci otrzymali 45 miejsc, republikanie 44. W czterech okręgach wyborczych pozostałych z siedmiu istnieją pomyślne widoki dla republikanów.

Ostatnie wiadomości.

KOMUNIKAT URZĘDOWY NIEMIECKI.

Urzędowo. Wielka Kwatera Główna. Dnia 9 listopada 1918 r.

ZACHODNI TEREN WALK.

Opuściliśmy część Tournai, położoną na zachodnim brzegu Skaldy, którą zajęli Anglicy. Pomiędzy Skaldą a Oise oraz na zachód od Mozy cofnęliśmy planowe nasze linje. W poszczególne miejscach wywiązały się tu walki strażnicy tylnych. Wróg dotarł na tych odcinkach do linji Peruwalz—na zachód od Ghislain—na zachód od Maubege—na wschód i na południowo-wschód od Avesnes, zaś na zachód od Mozy postępował za nami do linji Liard—Warby, a nad Mozą na zachód od Sedanu. Na wschodnim brzegu Mozy walki częściowe.

Pierwszy generał-kwatermistrz Groener.

Abdykacja cesarza Wilhelma.

Berlin, 9 listopada. (W. A. T.). Urzędowo ogłoszono, co następuje:

Cesarz i król zdecydował się zrzec się tronu. Kanclerz Rzeszy pozostaje jeszcze tak długo na urzędzie, dopóki nie będą uregulowane sprawy, związane z abdykacją cesarza i zręczeniem się tronu przez następcę tronu państwa niemieckiego i pruskiego oraz z ustanowieniem regencji. Kanclerz ma zamiar zaproponować regentowi mianowanie posła Ebertha kanclerzem rzeszy oraz przedłożyć projekt prawa o natychmiastowym ogłoszeniu powszechnych wyborów do niemieckiej konstytuancy, której zadaniem będzie rozstrzygnąć ostatecznie sprawę przyszłej formy państwowej narodu niemieckiego łącznie z temi odłamami narodu, które pragną wejść w skład państwa niemieckiego.

Kanclerz Rzeszy ks. Maksymiljan badeński.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Stara baśń“, jutro „Madame Butterfly“.

Teatr Romantyczności. Dziś i jutro „Raptus puellae“.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Ja tu rządzą“. Jutro po pol. „Ciotka Karola“.

Teatr Nowości. Dziś „Targ na dziewczęta“, jutro „Księżna Czardaszka“.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Dwie enoty“.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Karnawał“.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Browarów Parowych „Haberbusch i Schiele“

w Warszawie

stosownie do § 52 ustawy prosi pp. akcjonariuszów o przybycie w dniu 12-ym grudnia 1918 r. o godzinie 12-iej w południe do biura Zarządu przy ulicy Krochmalnej Nr. 59 na XIX ogólne zebranie roczne w pierwszym terminie, na którym będą rozpatrywane następujące wnioski: 1) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, Komisji rewizyjnej i bilansu za 1917/18 rok oraz podział zysków, 2) Wybór 1 członka Zarządu, 1 zastępcy i 5 członków Komisji Rewizyjnej, 3) Wnioski Zarządu i pp. akcjonariuszów. 197

Zgubiono kwity № 769,873, 874 na złożoną broń byleją straży obywatelskiej. Zastrzeżenia poczyniono. 199

URZĘDOWA TABELA WYGRANYCH

IV-klasy Loterii Klasycznej R. G. O.

jest do odebrania przez p.p. kolektorów w biurze Loterii, ul. Kredytowa Nr. 4, w godzinach biurowych. 199

